

[Svend Auken]

og i ingen af de internationale aviser, jeg har haft lejlighed til at læse, har man fra nogen officiel side i Danmark gjort opmærksom på, at det altså ikke er nok blot at få en beroligende erklæring om åbenhed og demokrati.

Dette er ikke partipolitik hverken i ét parti eller mellem partierne. Dette er et alvorligt anliggende for hele det danske samfund, for kommer vi til foråret næste år i en situation som den, jeg indledte med at beskrive, er jeg stensikker på, at så bliver det igen et nej. Det ville, som jeg sagde det i mit indlæg, være en stor ulykke for det danske samfund.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan sådan set kun gentage, at det billede, hr. Svend Auken her har dannet sig selv af virkeligheden, er falsk, og jeg har adskillige udklip fra internationale medier, hvor det er gjort klart, at der er brug for danske særordninger. Det har statsministeren sagt i mange sammenhænge, det har jeg sagt i mange sammenhænge, det har vi sagt i de samtaler, vi har haft med andre regeringer, det er refereret i Markedsudvalget, det vil igen blive refereret i morgen. Dette er sandheden.

I øvrigt er jeg ganske enig med hr. Svend Auken i, at hvis det, man lægger frem, bare er Maastrichttraktaten igen med sådan lidt beroligende erklæringer, vil det være at håne grundloven. Det har jeg selv sagt offentligt ved adskillige lejligheder, og det er der ingen seriøs politiker i Danmark der vil være med til. Så jeg tror, at hr. Svend Auken og jeg ser ganske ens på den sag, og derfor beklager jeg, at misforståelser af den art, som der vel er tale om her, gør, at regeringen urimeligt bliver mistroet med hensyn til, hvordan vi præsenterer den danske situation ude omkring.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er vel ingen grund til den forargelse, som hr. Arne Melchior giver udtryk for heroppefra. Jeg synes da, at det har været et problem med meldingerne fra den danske regering siden folkeafstemningen, og derfor er det fuldstændig korrekt, som hr. Svend Auken siger. Jeg blev så sent som i forgårs kontaktet af nogle britiske tv-folk, som helt klart havde den opfattelse, at det såkaldte danske problem kunne løses gennem denne ordning med åbenhed,

nærhed og demokrati. De blev overrasket, da jeg gav udtryk for, at jeg dårligt kunne forestille mig, at det ville være tilfredsstillende for de danske vælgere. Ser man på statsministerens åbningstale, må man jo sige, at den mildest talt ikke i særlig stor udstrækning behandler disse spørgsmål.

Men o.k., lad os ikke skændes på et forkert grundlag her i folketingsalen. Vi er jo for det første enige om, at nejsiden har to aspekter, dels at Danmark skal stå uden for EF-unionen, dels at vi skal have en udvikling hen imod det, vi har kaldt et Europa i flere rum. For det andet er vi enige om, at der er nogle ting at tage fat på med hensyn til, hvordan EF fungerer i dag, så det kan blive mere demokratisk og mere decentralt. Derfor tror jeg da bestemt, at der er grundlag for, at vi kan få en fornuftig debat, efter at hvidbogen er kommet, men lad nu være med at blive forargede over, at der faktisk har været et problem – ikke mindst i udlandet – omkring dette her.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg kom til at tænke på efter – at eftertænke, når man får en pause, er jo tit godt – hr. Arne Melchior indlæg, at mit orvald i kritikken af regeringen er noget mildere end den, hr. Duetoft har brugt om regeringens holdning i disse forhandlinger, hvor hr. Duetoft ligefrem, tror jeg, talte om mummiespil. Jeg har alene talt om nøl. Det er vistnok et mildere udtryk.

Det, der fik mig til at tage ordet, og som jeg også gjorde opmærksom på ved indledningen af min tale, var, at statsministerens åbningstale, som indgående beskæftigede sig med dette problem her, alene omtalte danske ønsker, som jeg deler, om større åbenhed, mere demokrati osv., og ikke med ét ord omtalte, at det ikke ville være tilstrækkeligt for Danmark. Det er da også blevet bemærket i en række lederkommentarer i aviserne.

Hvis der derfor er en misforståelse om danske holdninger, er det i høj grad en usikkerhed eller misforståelse, som regeringen har hovedansvaret for, og så er det en misforståelse og usikkerhed, som ikke er begrænset til mig, men, tror jeg, også gælder store dele af den danske offentlighed såvel som de lande, vi forhandler med. Det, jeg synes vi skylder, er at sige til de lande, vi samarbejder med, så tidligt